

آیا اسلام به زور شمشیر رشد نمود؟ یا با ایمان مسلمانان؟

منشأ تاریخی این تهمت که اسلام دین شمشیر است با گسترش اسلام در دو قرن اول پس از رسالت پیامبر اسلام صلی الله علیه وآله بوده است، سرعت فتوحات اولیه اسلام و گسترش عظیم آن جهانیان را به بهت و حیرت فرو برد و مورخان را دچار سرگشتگی ساخت، مسیحیان با ملاحظه این موفقیت های نظامی که در ظرف یک قرن به مسلمانان امکان داد تا قدرت خود را از چین تا قلب فرانسه بگسترانند این نکته را عنوان کردند که اسلام دین شمشیر است و با جنگ اقدام به فتح سرزمین ها کرده و مردم را با زور مسلمان نموده است.

پاسخ نخست به این مطلب آن است که اصولاً هر دین و آیینی یک نوع خصوصیت جنگاورانه دارد، این خصوصیت کم و بیش با توجه به موقعیت های تاریخی بروز و ظهور می کند و به ویژه هنگامی جلوه گر می شود که امت مورد تهدید قرار گیرد دینی که بر طبق مشیت الهی مأمور عرضه راه نجات به تمامی مردم جهان است نمی تواند بی دشمن باشد و چون خواه ناخواه با دشمنان فراوان روبروست برای سرپا ماندن باید در برابر آنها از خود دفاع کند و به نبرد بپردازد حتی دولتهای بودایی هم دارای ارتش هستند و به جنگ دست می زنند، مسیحیت هم که به صورت یک تمدن و نیز به قالب امپراطوری بزرگ در آمد در مقابله با کسانی که مانع کار وی می شدند از دست بردن بر شمشیر سرباز نمی زد اما پیامبر اسلام صلی الله علیه وآله جنگاوران مسلمان را واداشته است تا حال دشمن مغلوب و خلع سلاح شده را مراعات کنند و مسلمانان نیز به هنگام جنگ کوششی داشتند تا حد ممکن جنگ را انسانی نمایند.

شیوه رفتار معتدل و تساهل جوی مسلمانان تا حدود زیادی موجب گردید تا مردم کشورهای مورد حمله با جنگاوران احساس همدلی نمایند و در بسیاری از مناطق همچون ایالات بیژانس مردم از جنگاوران به عنوان ارتش آزادی بخش استقبال کنند و به طور کلی نمی توان مدعی شد که جنگاوران مسیحی در برابر دشمن خود بلند همتی فراوان به خرج داده اند که به عکس در تاریخ مسیحیت به نمونه های متعددی بر می خوریم که خلاف این امر را گواهی می کنند به ویژه در طول جنگ های صلیبی با ماجراهای دهشتناکی روبرو می شویم هنگامی که به سال 1090 میلادی فرمانده اولین جنگ های صلیبی بیت المقدس را گرفت، نیروهای وی تقریباً همه مسلمانان و یهودیان را قتل عام نمودند، حال آن که در سال هفدهم هجری (638 میلادی) مسلمانان همین شهر را تسخیر کردند بی آنکه یک قطره خون بریزند، هنگامی که صلاح الدین ایوبی در سال 1187 میلادی این شهر را گشود به مسیحیان امان داد اما وقتی مسیحیان، اسپانیا را از دست مسلمانان گرفتند تمامی مسلمانان را یا کشتند و یا به زور به قبول آیین مسیح واداشتند و یا از شهر راندند تا در راه به هلاکت برسند.

گوستاولوبون می نویسد:

" سپاه صلیب قساوت و بی رحمی و خونخواری را به جایی رسانید که در غیر از مذهب یهود نظیر آن را در بین اهل هیچ مذهبی نمی توان پیدا کرد."

و ویل دورانت می گوید:

" در نتیجه 70.000 نفر مسلمان را که در شهر مانده بودند به هلاکت رساندن

<http://al-shia.com>